

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 7 Pž-3090/2019-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA
I
RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca dr. sc. Srdana Šimca, predsjednika vijeća, Dubravke Zubović, sutkinje izjaviteljice i Nevenke Marković, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja HRVATSKI ZAVOD ZA ZDARVSTVENO OSIGURANJE, OIB 02958272670, Područna služba u Krapini, Krapina, Ivana Rendića 7, protiv tuženika HTP MATIJA GUBEC d.d. u stečaju, OIB 63048129745, Stubičke Toplice, Viktora Šipeka 31, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Škarica i partneri d.o.o. u Zagrebu, radi isplate iznosa od 74.191,74 kn, odlučujući o tuženikovoju žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-673/2015 od 29. ožujka 2019., u sjednici vijeća održanoj 20. listopada 2020.

presudio je

Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-673/2015 od 29. ožujka 2019. u dijelu točke I. izreke kojim je utvrđeno da tužitelj ima prema tuženiku tražbinu II. isplatnog reda u iznosu od 74.191,74 kn.

riješio je

I. Ukida se presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-673/2015 od 29. ožujka 2019. u preostalom dijelu točke I. izreke kojim je utvrđeno da tužitelj ima prema tuženiku tražbinu II. isplatnog reda u iznosu od 51.339,97 kn i u točki II. izreke te se u tom dijelu predmet vraća prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

II. O troškovima žalbenog postupka prvostupanjski sud će odlučiti u konačnoj odluci o glavnoj stvari.

Obrazloženje

Prvostupanjskom presudom je utvrđeno da tužitelj kao stečajni vjerovnik u stečajnom postupku poslovni broj St-276/2014 protiv tuženika HTP Matija Gubec d.d. u stečaju, kao stečajnog dužnika, ima novčanu tražbinu II. isplatnog reda u iznosu od 125.531,71 kn (točka I. izreke), te je tuženiku naloženo naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 9.000,00 kn (točka II. izreke).

Protiv te presude žalbu je podnio tuženik iz svih zakonom dopuštenih razloga. Žalitelj smatra da je pobijana presuda zahvaćena bitnom povredom odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. Zakona o parničnom postupku, jer ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati. Tuženik navodi da je tijekom postupka osporavao preinaku tužbe kojom je povećan tužbeni zahtjev sa iznos od 74.191,74 kn na iznos od 125.531,71 kn te je, unatoč takvom osporavanju, prvostupanjski sud prihvatio preinaku uz paušalno obrazloženje da se jedino tako može postaviti tužbeni zahtjev u skladu s odredbama Stečajnog zakona, a za takvo stajalište tuženik drži da nije u skladu s odredbom čl. 190. st. 1. Zakona o parničnom postupku. Navodi da je sud na temelju provedenog financijskog vještačenja utvrdio da troškovi koje je tužitelj snosio iznose 74.191,74 kn te je, unatoč takvom utvrđenju, zaključio da je osnovan tužbeni zahtjev za iznos od 125.531,71 kn i na taj način je prekoračio tužbeni zahtjev. Smatra da je sud pogrešno zaključio da postoji tuženikova odgovornost kao poslodavca prema tužitelju, jer iz same Prijave o ozljedi na radu od 19. lipnja 2008. proizlazi da je do ozljede radnika došlo na otvorenom prostoru pored kotlovnice u krugu HTP Matija Gubec radi pada – odrona zemlje na radnika, dakle radi više sile na koju poslodavac nije mogao utjecati. Predlaže ukinuti pobijanu presudu i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje, a podredno preinačiti je i tužitelja obvezati na naknadu troškova parničnog postupka. Zahtijeva naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 3.906,25 kn.

U odgovoru na žalbu tužitelj pobija tuženikove žalbene navode kao neosnovane, navodeći da je za vrijeme ovog parničnog postupka nad tuženikom otvoren stečajni postupak u kojem je tužitelj prijavio svoju tražbinu s osnove glavnice u iznosu od 74.191,74 kn i zakonske zatezne kamate tekuće do dana otvaranja stečajnog postupka, a što ukupno iznosi 125.531,71 kn. Zadatak vještaka nije bio da izračuna ukupno potraživanje tužitelja u stečajnom postupku, već da izračuna iznos koji je tužitelj platio zdravstvenim ustanovama zbog štetnog događaja u kojem je stradao radnik Mario Milički. Predlaže odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku presudu.

Žalba je djelomično osnovana.

Pobijana presuda je ispitana na temelju odredbe čl. 365. st. 1. i 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP), u granicama žalbenih razloga.

Pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je pobijana presuda zahvaćena bitnom povredom odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a na koju ovaj sud pazi po službenoj dužnosti jer ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati. Prvostupanjski sud je, naime, propustio ispitati je li tužitelj pravovremeno podnio prijedlog za nastavak ovog postupka radi naplate tražbine u iznosu od 74.191,74 kn te je li o tražbini koja predstavlja razliku iznosa potraživanog tužbom i iznosa tražbine osporene u stečajnom postupku već pokrenuta parnica ili je za tu tražbinu tužitelj podnio prvi put zahtjev podneskom od 3. ožujka 2015. Tužitelj je stečajni vjerovnik koji može svoju tražbinu prema stečajnom vjerovniku ostvarivati samo u stečajnom postupku (čl. 96. Stečajnog zakona - „Narodne novine“ broj: 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04, 82/06, 116/10, 25/12, 133/12 i 45/13; dalje: SZ), pa je u konkretnom slučaju bilo potrebno

ispitati je li o osporenoj tražbini već pokrenuta parnica te je li tužiteljjev prijedlog od 8. siječnja 2015., odnosno od 3. ožujka 2015. pravovremen u smislu odredaba Stečajnog zakona.

Odredbom čl. 178. st. 6. SZ-a, koju je u ovoj pravnoj stvari trebalo primijeniti, je propisano da ako osoba koja je upućena na parnicu ne pokrene parnicu u roku od 8 dana od primitka rješenja o upućivanju na parnicu, smatrat će se da je odustala od prava na vođenje parnice, dok je odredbom čl. 179. SZ-a propisano da ako je u vrijeme otvaranja stečajnog postupka već pokrenut parnični postupak o tražbini pred državnim ili arbitražnim sudom, postupak radi utvrđivanja tražbine nastaviti će se preuzimanjem te parnice, s time da prijedlog za nastavak parnice može staviti vjerovnik čija je tražbina osporena, u roku od 8 dana od primitka rješenja o upućivanju u parnicu. Ako vjerovnik osporene tražbine koji je upućen na parnicu ne predloži nastavak parnice u tom roku, smatrat će se da je odustao od prava na vođenje parnice.

Iz spisa proizlazi da je tužitelj tužbom od 25. kolovoza 2011. zahtijevao isplatu iznosa od 74.191,74 kn na ime naknade troškova isplaćenih zdravstvenim ustanovama radi liječenja tjelesnih ozljeda osiguranika Maria Miličkog, zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim na pojedinačno naznačene iznose od njihova dospijeca do isplate. Rješenjem prvostupanjskog suda poslovni broj P-6857/2011 od 14. listopada 2014. je utvrđen prekid ovog parničnog postupka jer je nad tuženikom otvoren stečajni postupak, te je tužitelj podneskom od 8. siječnja 2015. predložio nastavak parničnog postupka, navodeći da je tužitelju rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-276/2014 od 16. prosinca 2014. osporena tražbina. Iz sadržaja tog rješenja proizlazi da je tužitelju osporena tražbina u ukupnom iznosu od 125.531,71 kn jer se radi o tražbini o kojoj se vodi spor, te je tužitelj kao stečajni vjerovnik II. višeg isplatnog reda upućen pokrenuti parnicu, odnosno nastaviti parnični postupak ukoliko se već vodi, u roku od osam dana od dana primitka rješenja kojim mu je osporena tražbina.

U odnosu na glavnicu u iznosu od 74.191,74 kn o kojoj je u trenutku otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom već tekla parnica, ocjena je ovoga suda da je tužitelj pravovremeno podnio prijedlog za nastavak postupka sukladno odredbi čl. 179. SZ-a jer je rješenje o osporenoj tražbini zaprimio 31. prosinca 2014. (str. 160. spisa), dok je prijedlog za nastavak postupka podnio 8. siječnja 2015., dakle u zakonskom roku od osam dana, stoga je u tom dijelu ostvarena zakonom propisana pretpostavka za nastavak raspravljanja i donošenje meritorne odluke. Pritom je pravilno prvostupanjski sud ocijenio da preinaka zahtjeva za isplatu (kondemnatornog zahtjeva) u zahtjev za utvrđenje tražbine (deklaratorni zahtjev) ne predstavlja preinaku tužbe u smislu odredbe čl. 191. ZPP-a, već usklađenje zahtjeva s odredbama Stečajnog zakona. Stečajni vjerovnici ne mogu svoje tražbine ostvarivati izvan stečajnog postupka, već isključivo u stečajnom postupku, slijedom čega se već pokrenuta parnica može nastaviti jedino radi utvrđenja da tužiteljeva tražbina prema stečajnom dužniku postoji. Takva presuda nadomješta rješenje stečajnog suda o utvrđenim tražbinama.

Međutim, u dijelu koji se odnosi na razliku iznosa koji je tužitelj zahtijevao tužbom i iznosa osporene tražbine (razlika od 51.339,97 kn), ovaj sud nije mogao utvrditi je li za tu razliku upravo ova parnica bila u tijeku u trenutku otvaranja stečajnog postupka i slijedom toga je pravovremeno nastavljena u trenutku podnošenja prijedloga od 8. siječnja 2015. ili je tužitelj podneskom od 3. ožujka 2015. kojim je uređio svoj tužbeni zahtjev na način da sada traži „utvrđenje da tužitelj kao stečajni vjerovnik u stečajnom postupku poslovni broj St-

276/2014 ima protiv tuženika kao stečajnog dužnika novčanu tražbinu II. višeg isplatnog reda u iznosu od 125.531,71 kn.“, zapravo zahtijevao utvrđenje postojanja tražbine koja nije bila obuhvaćena tužbenim zahtjevom od 25. kolovoza 2011. Zbog toga se u tom dijelu presuda ne može ispitati, a ovaj sud bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a nije mogao otkloniti koristeći svoja ovlaštenja iz odredbe čl. 373.a ZPP-a.

Pravilno je prvostupanjski sud utvrdio da tužitelj ima prema tuženiku tražbinu u II. višem isplatnom redu u iznosu od 74.191,74 kn, kao pravni sljednik Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje zaštite zdravlja na radu (dalje: HZZOZZR).

Odredbom čl. 60. Zakona o zdravstvenom osiguranju zaštite zdravlja na radu („Narodne novine“ broj 85/06 i 67/08; dalje: ZZOZZR) je propisano da je Zavod obavezan zahtijevati naknadu prouzročene štete od pravne ili fizičke osobe ako su bolest, povreda ili smrt osobe osigurane prema ovome Zakonu nastale zbog toga što nisu provedene mjere zaštite na radu ili druge mjere za zaštitu građana, dok je odredbom čl. 65. tog Zakona propisano da naknada štete koju Zavod ima pravo zahtijevati u slučajevima iz čl. 56., 57., 58. do 64. ovog Zakona obuhvaća troškove zdravstvene zaštite te iznose novčanih naknada koje plaća Zavod.

Utvrdivši da je do ozljede tužiteljevog osiguranika Maria Miličkog došlo na otvorenom prostoru pored kotlovnice, u krugu HTP „Matija Gubec“, radi pada – odrona zemlje na radnika, odnosno tijekom izvođenja radne operacije u tijeku koje se tuženik kao poslodavac nije pridržavao odredaba Zakona o zaštiti na radu i Pravilnika o zaštiti na radu u građevinarstvu, kao i da je tužitelj radi liječenja tjelesnih ozljeda koje je tužiteljev osiguranik zadobio u predmetnom štetnom događaju platio zdravstvenim ustanovama iznos od 74.191,74 kn na ime troškova liječenja i naknade plaće za vrijeme bolovanja i da su takvi troškovi bili opravdani i u uzročno – posljedičnoj vezi za zadobivenim ozljedama, prvostupanjski sud pravilno zaključuje da postoji obveza tuženika da naknadi tužitelju iznose koje je platio jer je do povrede zbog kojih su nastali predmetni troškovi koje je tužitelj platio došlo zbog toga što tuženik kao poslodavac nije proveo mjere zaštite na radu u smislu odredbe čl. 60. ZZOZZR-a.

Žalbeni navodi kojima tuženik osporava da do ozljede na radu nije došlo zbog neprovođenja mjera zaštite na radu, već da je uzrok ozljeda viša sila – odron zemlje, nisu osnovani.

Naime, iz nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka za strojarstvo i zaštitu na radu Damir Mikecu, dipl. ing. stroj., (str. 634. - 638. spisa) proizlazi da je tužiteljev osiguranik stradao 29. travnja 2008. na području vanjskih bazena HTP Matija Gubec d.d. prilikom izvođenja radova otkopavanja napukle cijevi za dovod vode u vanjske bazene hotela, a za koje je nalog dala zakonska zastupnica tuženika; da pri iskopu građevinske jame pravokutnog oblika dimenzije 630 cm x 500 cm i dubine 320 cm nisu bile korištene zaštitne mjere protiv urušavanja i obrušavanja zemlje, iako su obvezne mjere za iskop dublji od 100 cm mjere razurpiranja ili podupiranja zidova građevinske jame; da tužiteljev osiguranik nije bio osposobljen za rad na siguran način za izvođenje poslova ručnog iskopa u jami dubine 320 cm na koji ih je poslodavac uputio i to na način propisan Pravilnikom o uvjetima za osposobljavanje radnika za rad na siguran način („Narodne novine“ broj 114/02 i 126/03); da su radnici za izvođenje ručnog iskopa dobili radno odijelo i gumene čizme, ali nisu dobili zaštitu za glavu i ruke te reflektirajuću odjeću, a što je u suprotnosti s odredbom čl. 43. st. 1. Zakona o zaštiti na radu; da poslodavac nije osigurao nadzor stručne osobe sukladno odredbi

čl. 18. Pravilnika o zaštiti na radu u građevinarstvu niti je izradio pisane upute za rad na siguran način. Dakle, iz provedenog vještačenja, koje tuženik nije osporavao tijekom prvostupanjskog postupka, proizlazi da je uzrok štetnog događaja u kojem je tužitelj osiguranik zadobio tjelesne ozljede, nepridržavanje propisanih mjera zaštita na radu, odnosno propust da se osigura građevinska jama od pada u dubinu i od urušavanja razurpiranjem ili podupiranjem, kao i propust da se radniku osiguraju osobna zaštitna sredstva i da se izdaju upute u kojoj bi bio opisan način iskopa i popravka puknutog cjevovoda. Zbog toga su neosnovani tuženikovi žalbeni navodi kojima ukazuje da je odron zemlje viša sila zbog koje bi tuženik kao poslodavac bio oslobođen svoje odgovornosti jer iz provedenog dokaznog postupka proizlazi da je do odrona zemlje došlo zbog nepoduzimanja mjera zaštite na radu, a ne zbog izvanrednih, vanjskih i nepredvidivih okolnosti koje tuženik nije mogao predvidjeti niti spriječiti.

Slijedom navedenog, ovaj sud na temelju odredbe čl. 373.a ZPP-a odbio tužnikovu žalbu kao neosnovanu i potvrdio prvostupanjsku presudu u dijelu točke I. izreke kojim je utvrđena tužiteljeva tražbina u iznosu od 74.191,74 kn, jer je na temelju isprava u spisu mogao utvrditi odlučne činjenice i tako otkloniti bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a koju je donoseći pobijanu presudu počinio prvostupanjski sud.

U preostalom dijelu je ovaj sud na temelju odredbe čl. 369. st. 1. ZPP-a ukinuo prvostupanjsku presudu zajedno sa odlukom o troškovima parničnog postupka i u tom dijelu vratio predmet na ponovno suđenje. U ponovljenom postupku prvostupanjski sud će prije svega ispitati na što se odnosi razlika od 51.339,97 kn (jesu li to uglavničene zatezne kamate i trošak postupka ili neko drugo potraživanje), a nakon čega će ocijeniti je li u odnosu na nju postupak nastavljen podnošenjem prijedloga od 8. siječnja 2015. ili je za navedenu razliku tužitelj prvi puta u ovom parničnom postupku podnio zahtjev tek 3. ožujka 2015., a u kojem slučaju će ocijeniti pravovremenost u smislu odredbe čl. 178. i čl. 179. SZ-a te donijeti pravilnu i na zakonu osnovanu presudu, kao i odlučiti o troškovima parničnog postupka.

O troškovima žalbenog postupka prvostupanjski sud će odlučiti u konačnoj odluci o glavnoj stvari (čl. 166. st. 3. ZPP-a), a sve kako je riješeno u točki II. izreke rješenja.

Zagreb, 20. listopada 2020.

Predsjednik vijeća
dr. sc. Srđan Šimac

Broj zapisa: 17899-90062

Kontrolni broj: 06252-33444-d98b2

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=SRĐAN ŠIMAC, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, Visoki trgovački sud Republike Hrvatske potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.